

CARAȘUL JURIDIC

REVISTĂ PENTRU PROMOVAREA DREPTULUI ȘI JUSTIȚIEI, IN JUDEȚUL CARAȘ

Apare odată pe lună la 15, afară de Iulie și August, sub conducerea D-lor

OCTAVIAN TĂNĂSESCU

Dr. NICOLAE HUBIAN

PREȘEDINTE. SC. II. TRIBUNALUL CARAȘ

DECANUL BAROULUI AVOCAȚILOR DIN JUD. CARAȘ

Dr. EMIL PERSECĂ, avocat
REDACTOR-RĂSPUNZĂTOR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BAROUL AVOCAȚILOR. LOCALUL TRIB. CARAȘ
ORAVIȚA.

Dr. GH. STOICU, avocat
SECRETAR DE REDACȚIE

PROPRIETATEA D-LOR AVOCAȚII: Dr. EMANUEL CIULEI; GH. CORNEANU; Dr. NICOLAE HUBIAN; Dr. NICOLAE IANOVICH; Dr. SIGISMUND KALKBRENNER; Dr. ION NEDELCU; Dr. ION OGRIN; Dr. EMIL PERSECĂ; Dr. MAX. RADOVAN; Dr. BELA SZABO; Dr. IOSIF SZABO; Dr. ENRIC SPÄRGER; Dr. GH. STOICU.
ADMINISTRATOR-DELEGAT: Dr. EMANUEL CIULEI, AVOCAT.

SUMAR:

D. LUCIAN IANCULESCU: Câte-va observațiuni asupra crimei avortului.

JURISPRUDENȚE:

Tribunalul Caraș: Neexistența sarcinei în crima de avort.

Legea timbrului.

Mandat nedeclarat la licitație publică.

Infectarea pacientei în urma provocării avortului.

Judecătoria Bocșa-Montană: Recunoașterea dreptului de co-achiziție de soț nu consitue o donație.

Judecătoria Moldova-Nouă: Acțiunea de întreținere îndreptată contra tatălui natural, copilul nefiind desavuat de tatăl legitim.

Judecătoria Oravița: Discuția validității mandatului de plată cambial în fața judecătoriei execuționale.

Intabularea făcută din eroarea instanței succesoriale.

INFORMAȚIUNI.

ABONAMENTUL PE AN: 100 LEI; PENTRU AUTORITĂȚI 300 LEI. UN NUMĂR 10 LEI.
PUBLICAȚIUNI 1 LEU CUVÂNTUL.

ORAVIȚA

TIPARUL LIBRĂRIA ȘCOALELOR ȘI TIPOGRAFIA „PROGRESUL”.

Judecătoria ocolului Oravița Secția Cf.

No. 237/1928 cf.

Extract din publicațiune de licitație.

În urma cererii de executare făcută de urmăritoarea Banca Timișoarei contra urmăriților Vasile și Maria Izvernaru.

Judecătoria a ordonat licitațiunea din nou, pe baza supraofertei în ce privește imobilele situate în comuna Oravița circumscripția judecătoriei ocolului Oravița cuprinse în cf. a comunei Oravița No. protocolului cf. 108, sub No. top. 130, No. c. e. 127; în prețul de exclamare de 7370 Lei pentru încasarea creanței de 2336 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 7 Maiu anul 1928 ora 10 la casa comunală a comunei Oravița.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic de cât două treimi din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 20% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efect de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanțe constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170. legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregiască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceiași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25. XLI. 1908, Dat în Oravița la 1 Februarie 1928.

Virányi m. p.
cons. de Curte de Apel.

pentru conf. dir. de Cf.
Borszicky

No. 1677
execuțional 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în sensul legii articolul LX din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă următoarele ș. a. 1 masă, 1 oglindă, 4 scaune, 2 dulapuri și etc. care în urma decisului No. 7523 din anul 1927 al judecătoriei de ocol din Arad s'au executat în 11 Septembrie 1927 în favorul excvatorului Agronomul S. A. din Arad repr. prin avocat Dr. Bela Szabo pentru încasarea capitalului de 2370 Lei și acces. prin execuție de acoperire și cari sa'u prețuit în 3750 Lei se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efeptuirea acestei licitațiuni, pe baza decisului No. 4886/927 al judecătoriei de ocol din Oravița se fixează termenul pe ziua de 9 Maiu anul 1928 la orele 16 p. m. în comuna Steierdorf la casa urmărițului.

Dat în Oravița la 6 Aprilie 1928.

Șef portărel, **Dimitriu**

Tribunalul Caraș, secțiunea I. ca instanță civilă.

No. C. 1425/3/1928.

Publicațiune.

În baza deciziunii No. C. 1425/2/1928, din 6 Aprilie 1928, a acestui tribunal, se aduce la cunoștință că acționarii Băncii Țăranilor S. A. din Oravița, sunt convocați în adunare, generală extra-ordinară pe ziua de 6 Mai 1928, ora 10 a. m. în locul Băncii Țăranilor S. A. din Oravița cu următoarea:

ORDINE DE ZI:

1. Pentru clarificarea pretensei fuziuni cu Banca Franco-Română din București.

Oravița, la Aprilie 1928.

ss. **Octavian Tănăsescu** Judecător de ședință:
p. Prim Președinte. ss. **T. Manolescu**

Grefier:

ss. **G. I. Bălăcescu**

Tribunalul Oravița ca instanță a firmelor.

No. F. Soc. 22/2/1926.

În baza cererii adresată acestui tribunal de către firma „Moara cu Aburi și Suluri” S. A. din Oravița reprezentată prin Dr. Enrich Spärger avocat din Oravița pentru înregistrarea firmei comerciale și radierea ei dela tribunalul Lugoj, în camera de consiliu s'a adus următoarea:

DECIZIUNE:

IN NUMELE LEGEI:

Tribunalul ia act că firma „Moara cu Aburi și Suluri” S. A. din Oravița a fost înscrisă în registrele comerciale la Tribunalul Lugoj încă dela 14 Mai 1922 sub No. 380 Vol. IV. pag. 150 și în baza cererii făcute:

Ordonă înregistrarea în registrul firmelor comerciale dela acest tribunal a firmei „Moara cu Aburi și Suluri” din Oravița societate anonimă care s'a înființat în anul 1908 în baza statutelor adoptate.

Sediul este în comuna Oravița, scopul societății este întreprinderea morăritului și măcinișului a cumpăra și vinde cereale, materii prime, derivatele acestora și tot felul de mărfuri și întreprinderi industriale.

Capitalul societar este de 160.000 Lei împărțiți în 1600 bucăți acțiuni à 100 Lei una.

Consiliul de administrație este compus din: Dr. Petre Cornean, Isidor Sandor, Leo Deutsch, Adolf-Grosz, Dumitru Draghici, Gheza Hollo.

Semnătura valabilă a firmei se face aplicându-se ștampila cu antetul firmei apoi semnătura proprie a unui membru din consiliul de administrație.

Publicațiunile societății se vor face într'un ziar din localitate, iar bilanțul se va publica în Monitorul Oficial.

Însărcinează cu înscrierea firmei în registrul respectiv grefierul firmelor care va aduce la cunoștința petiționarei și va stăru pentru publicarea prezentei deciziuni în „Corespondența Economică” dela Ministerul Comerțului și în revista „Carașul Juridic” în care scop petiționara este invitată să depună taxele pentru publicare.

O copie după prezenta se va înainta Tribunalului Lugoj pentru radierea firmei.

Oravița la 30 Martie 1928.

Președinte,
ss. **Octav. Tănăsescu** Grefier,
ss. **Gh. I. Bălăcescu**

CARAȘUL JURIDIC

REVISTĂ PENTRU PROMOVAREA DREPTULUI ȘI JUSTIȚIEI, ÎN JUDEȚUL CARAȘ

Apare odată pe lună la 15, afară de Iulie și August, sub conducerea D-lor

OCTAVIAN TĂNĂSESCU

Dr. NICOLAE HUBIAN

PREȘEDINTE. SC. II. TRIBUNALUL CARAȘ

DECANUL BAROULUI AVOCAȚILOR DIN JUD. CARAȘ

Dr. EMIL PERSECĂ, avocat
REDACTOR-RĂSPUNZĂTOR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BAROUL AVOCAȚILOR. LOCALUL TRIB. CARAȘ
ORAVIȚA.

Dr. GH. STOICU, avocat
SECRETAR DE REDACȚIE

PROPRIETATEA D-LOR AVOCAȚII: Dr. EMANUEL CIULEI; GH. CORNEANU; Dr. NICOLAE HUBIAN; Dr. NICOLAE IANOVICH; Dr. SIGISMUND KALKBRENNER; Dr. ION NEDELCU; Dr. ION OGRIN; Dr. EMIL PERSECĂ; Dr. MAX. RADOVAN; Dr. BELA SZABO; Dr. IOSIF SZABO; Dr. ENRIC SPÄRGER; Dr. GH. STOICU.
ADMINISTRATOR-DELEGAT: Dr. EMANUEL CIULEI, AVOCAT.

D. Lucian Ianculescu: *Câte-va observațiuni asupra crimei avortului.*
Jurisprudențe:

Tribunalul Caraș: Neexistența sarcinei în crima de avort.

Legea timbrului. Mandat nedeclarat la licitație publică.

Infectarea pacienței în urma provocării avortului.

Judecătoria Bocșa-Montană: Recunoașterea dreptului de co-achiziție de soț nu constituie o donație.

Judecătoria Moldova-Nouă: Acțiunea de întreținere îndreptată contra tatălui natural, copilul nefiind desavuat de tatăl legitim.

Judecătoria Oravița: Discuția validității mandatului de plată cambial în fața judecătoriei execuționale.

Întabularea făcută din eroarea instanței succesorale.

Informațiuni.

Câteva observațiuni

asupra crimei avortului provocat,
urmat de moartea femeii gravide.

Legea penală înțelege să apere între altele și viața ființei omenești, chiar din momentul concepțiunii ei. În consecință infracțiunea cunoscută sub numele de avort și care constă în suprimarea ființei omenești concepute, dar ne născute încă, se pedepsește de lege. Infracțiunea se agravează însă când, ca o consecință a avortului, se produce și moartea femeii gravide.

Codul penal maghiar, în vigoare încă în Ardeal și Banat, prevede aceste infracțiuni și le pedepsește în două art. 285 și 286. Deosebirile între aceste articole sunt: 1) Primul prevede cazurile când avortul se provoacă cu consimțământul femeii gravide; iar al doilea, cazurile când avortul se provoacă fără consimțământul femeii gravide. 2) În primul nu se prevede și nici nu se sancționează moartea femeii gravide, ca o consecință a avortului provocat, pe când al doilea, când avortul s'a provocat fără consimțământul femeii gravide, prevede și sancționează moartea femeii gravide ca o consecință a avortului provocat.

Cum știut este că legile penale sunt de strictă interpretare, se naște în mod logic întrebarea, oare legiuitorul maghiar a înțeles să nu pedepsească avortul urmat de moartea femeii gravide, când avortul s'a provocat cu consimțământul femeii gravide?

Răspunsul nu poate fi decât un categoric *nu*. Codul penal maghiar cuprinde și alte dispozițiuni, cari permit pedepsirea avortului urmat de moartea femeii gravide, chiar când s'a provocat cu consimțământul femeii gravide.

Un avort nu se poate provoca nici odată și nici într'un caz fără o vătămare adusă corpului sau sănătății femeii gravide. Fie că avortul se provoacă pe cale instrumentală, fie că se provoacă pe cale toxică, administrând femeii gravide anumite medicamente puternic toxice și capabile a produce eliminarea anormală a fetus-ului, mai înainte ca termenul gestațiunii să se fi îndeplinit, femeii gravide i-se va produce o vătămare a corpului sau a sănătății sale. Deci într'o infracțiune de provocare de avort, intențiunea infractorului este de a produce o vătămare corpului sau sănătății femeii gravide iar scopul urmărit prin această vătămare a corpului sau sănătății femeii gravide este eliminarea anormală și înainte de termen a fetus-ului. Iată deci că ne aflăm deja în cadrul unui text din codul penal-maghiar și anume art. 301 cari, prevede și sancționează, în articolii următori, infracțiunile cunoscute sub numele de leziuni corporale. Așa dar într'o infracțiune de provocare de avort ne aflăm în fața a două fapte sancționate penalicește, cari se află în cumul ideal conform art. 95 c. p. maghiar, și anume: 1) faptul cauzării unei leziuni corporale femeii gravide și 2) faptul exterminării unei ființe omenești abia concepute, ca o consecință a celui d'intăi.

În regulă generală leziunile corporale cauzate unei femei gravide, spre a-i provoca un avort, se vindecă în termen de maximum 8 zile, legea calificându-le deci ca leziuni corporale ușoare, cari se urmăresc numai la cererea prealabilă a părții lezate, și ca atare o provocare de avort cu consimțământul femeii gravide, când femeea gravidă a supravețuit acestui act, nu mai interesează deoarece nici când femeea fostă gravidă nu va cherna în judecată pe acel ce i-a provocat avortul pentru că i-ar fi cauzat ei leziuni corporale, — căci s'ar expune și ea la sacțiuni.

Se schimbă însă cu totul chestiunea în caz când femeea gravidă sucombă în urma avortului ce s'a cercat sau s'a și provocat. În acest caz nu ne mai aflăm în fața unor leziuni corporale ușoare, ci în fața unor leziuni corporale grave, cari se urmăresc din oficiu, și cum aceste leziuni au cauza moartea femeii gravide asupra căreia s'a produs, fapta infractorului urmează a se încadra necondiționat în textul art. 306 c. p. maghiar.

Iată deci că și în sistemul dreptului penal pe care-l aplicăm încă în Ardeal și Banat, provocarea de avort cu consimțământul femeii gravide și urmat de moartea acesteia se pedepsește, ba încă destul de grav, — combinând art. 285 c. p. cu art. 301 și 306 c. p. De altfel este imposibil de închipuit că legiuitorul ar fi voit să treacă sub tăcere această foarte gravă infracțiune, pe motiv că victima ar fi consimțit a fi complice la o infracțiune mai puțin gravă — aceea a avortului, — când același legiuitor prin art. 283 c. p. pedepsește îndemnarea la sinucidere săvârșită, iar prin art. 298 al. ultim omorul prin duel; cazuri în cari consimțământul victimei este mai categoric în ce privește sfârșitul funest la care se ajunge prin acele infracțiuni.

Acelora însă cari aplică legea l-i s'a părut uneori că pedeasa ce s'ar aplica unui infractor, în cazul cumulului ideal dintre infracțiunile prevăzute în art. 285 c. p. combinat cu art. 301 și 306 c. p. ar fi prea gravă, și atunci, pentru a ușura întru câtva situația infractorului, au căutat să dea altă soluție problemei, anume susținând că în cazul art. 285 c. p. dacă s'a produs și moartea femeii gravide, s'ar afla în fața unui omor prin imprudență, făcând un cumul între art. 285 c. p. cu art. 290 sau 291 c. p. după împrejurarea dacă infractorul este sau nu, un profesionist (medic, moașă, etc.)

Soluțiunea aceasta însă greșește tocmai prin aceea că omorul prin imprudență nu are ca element al său constitutiv intențiunea ci numai culpa, ori în cazul unei provocări de avort, când este neîndoios că intențiunea infractorului a fost aceea de a produce o leziune corporală femeii

gravide, când deci există acest element *intențiunea de a leziona* nu mai putem vorbi de culpă, iar infractorul urmează a-și trage toate consecințele faptei sale, ori cât de grave ar fi sacțiunile.

Se mai susține într'o teorie mai recentă că în cazul art. 285 c. p. infractorul nu va răspunde nici într'un caz de faptul morții femeii gravide, de oarece în acest caz când avortul s'a provocat cu consimțământul femeii gravide, textul nu prevede nici o sacțiune, pe când din contra atunci când legiuitorul a voit să pedepsească și acest rezultat fatal al provocării crimei de avort, cum e în cazul când avortul s'a provocat fără consimțământul femeii gravide, a prevăzut sacțiunea în mod expres, după cum se prevede în art. 286 c. p.

Susținătorii acestei teorii sunt într'o profundă eroare, — pentru că pornesc dela o premiză falsă, ne văzând în crima de avort decât o singură infracțiune: aceea a suprimării fetusului, pe când în realitate sunt două infracțiuni ce se află în cumul ideal și anume: pe de o parte leziuni corporale cauzate femeii gravide, iar pe de alta suprimarea fetusului.

În cazul când provocarea avortului s'a făcut cu consimțământul femeii gravide, legiuitorul n'a mai prevăzut în mod expres în art. 285 c. p. o sacțiune specială pentru cazul când și femeea gravidă ar deceda în urma acestei provocări de avort, de oarece a găsit că sacțiunea din art. 306, temnița grea dela 2 până la 10 ani este suficientă. Dacă din contra în cazul art. 286 c. p., când avortul s'a provocat fără consimțământul femeii gravide, legiuitorul prevede și sacțiunează și cazul când și femeea gravidă sucombă în urma avortului, aceasta a făcut-o nu din cauză că în cazul art. 285 c. p. nu a voit să sacțiuneze această ultimă fază posibilă a unei provocări de avort, ci din motivul că în acest caz a găsit că pedeapsa edictată de art. 306 c. p. este prea mică și atunci în art. 286 al. ultim, vine și o majorează pedepsind pe infractor cu temnița grea dela 10 la 15 ani.

În momentul când închei aceste observațiuni am în față și noul cod penal depus de curând în proiect pe biuroul Adunării Deputaților. Controversa de mai sus va fi curmată prin aplicarea viitoare a noului cod, care prin art. 432 sacțiunează decesul femeii gravide ca o consecință a unui avort provocat sau cercat, cu închisoare corecțională până la 10 sau până la 20 ani, după cum infractorul este sau nu profesionist (noul cod penal ridică maximul închisorei corecționale la 10 ani, iar în ipoteza a doua de mai sus maximul este îndoit).

JURISPRUDENȚE

ale instanțelor judecătorești din județul Caraș.

I. Crimă de avort. Neexistând sarcină, fapta inculpatei de a provoca avort, devine prin lipsa de obiect, o infracțiune imposibilă, nepedepsită de legea penală.

II. Vătămarea sănătății pacientei, prin infectarea acesteia timp de 5 zile ca urmare provocării unui avort, nu întrunește elementele delictului de leziune corporală ușoară, nedovedindu-se intenția delictuoasă a inculpatei în acest scop.

Sentința P. 4167/1926, din 7 Noembrie 1927, a tribunalului Oravița, redactată de d-l Octavian I. Tănăsescu, președintele tribunalului.

Motivare:

Văzând că în fapt se constată — din depozițiile martorilor mai sus arătați — că inculpata a doua nu a fost gravidă și numai s'a crezut în aceasta stare;

Văzând că inculpata întâia, cu intenție a acceptat, să supue pe inculpata a doua, care intenționat a cerut să fie supusă tratamentului de avort, ce în fapt a constat în introducerea instrumentului chirurgical specific numit „cathet” în colul mitrei, în scop de a îl lărgi și astfel a provoca avort;

Considerând că o atare operațiune de și este aptă de a produce un avort, în speță însă nu putea avea nici un rezultat, căci neexistând sarcină nu există nici obiect; în atare condițiuni fapta săvârșită de inculpata întâia, întrunește elementele unei infracțiuni imposibile, ceia ce legea penală nu pedepsește.

Având în vedere că prin operațiunea de avort, de mai sus, inculpata primă a vătămat sănătatea inculpatei a doua, infectând-o, cum se dovedește cu aceiași martori mai sus arătați;

Că în urma acestei infecțiuni, inculpata a doua a avut temperatură; ceia ce a necesitat un tratament de 5 zile — dela 29 Iunie până la 3 Iulie 1925 — în spitalul Casei Cercuale din Recița;

Considerând că în producerea infecțiunii nu s'a dovedit cu nimic, că inculpata întâia, ar fi avut această intenție delictuoasă; pentru acest motiv faptul de vătămarea a sănătății inculpatei a doua, pe timp de 5 zile, nu întrunește elementele delictului de leziune corporală ușoară, prevăzut și calificat de art. 301 al. III, din cod penal transilvan, și ca atare inculpata întâia a trebuit să fie achitată, de sub aceasta învinuire.

I. Legea timbrului, prin textul art. 22 al. 23, scutește de timbrele și taxele fiscale numai actele de procedură pentru corijarea, rectificarea sau complectarea din oficiu a unei erori materiale dintr'o acțiune sau sentință, iar nu și actele sau faptele juridice ce ele conțin, cum de exemplu un contract de transferare de bunuri, conținut într'o sentință.

II. Când cineva licitează pentru altul, fără să facă cunoscut aceasta autorității competente, până în momentul închiderii licitației și lasă ca obiectul să se adjudice asupra sa; dacă ulterior recunoaște dreptul adevăratului adjudecatar, declarația sa se consideră, conform art. 40 din legea timbrului, ca o nouă transferare de bunuri și să se supună la o nouă taxă de timbru și impozit proporțional, calculată la valoarea ordonanței de adjudecare.

Decizia No. Ga. 1366/3/1928, din 7 Aprilie 1928, a tribunalului Caraș, secția I. ca instanță civilă de recurs; redactată de d-l Octavian Tănăsescu, președinte de secție la tribunalul Caraș.

Motivare:

Având în vedere că din petiția de recurs, din decizia primei instanțe supusă recursului, din actele amintite în această decizie și anexate la dosar și din dosarul Mo. C. 280/1928, al primei instanțe, se stabilește în fapt;

Că în ziua de 23 Septembrie 1927, soțul reclamantei a cumpărat prin licitație publică, pe numele lui, imobilul coprins în cartea funduară No. 141, a comunei Recița, cartierul Recița-Montană;

Că reclamanta, cu acțiunea de sub No. C. 280/1928, a chemat în judecată pe soțul său, pe motiv că din eroare nu a arătat-o și pe dânsa ca cumpărătoare și astfel să fie obligat a tolera rectificarea aceasta, ca să se întabuleze dreptul de proprietate al reclamantei, pe jumătate parte din imobilul de mai sus.

La ziua de judecată, soțul reclamantei ca pârât, a recunoscut pretențiunea reclamantei și judecătoria Recița, a adus în cauză sentința de sub No. C. 280/3/1928, din 21 Septembrie 1928, prin care a admis acțiunea reclamantei.

Pe baza acestei sentințe, reclamanta a cerut oficiului cărței funduare a judecătoriei Recița, întabularea dreptului său de proprietate și rectificarea cărței funduare în sensul dispozitivului sentinței.

Oficiul cărței funduare de mai sus, prin decizia No. 421/1928 c. f. din 9 Martie 1928, a somat pe reclamantă ca, mai înainte și în termen de 15 zile dela primirea sentinței, să plătească la perceptorat taxele fiscale; menținând că din dosarul de licitație se constată că reclamanta n'a figurat sub nici o formă la aceea vânzare, așa că rectificarea ar putea fi scutită de neplata taxelor fiscale, când eroarea s'ar fi dovedit a proveni din lucrările urmate cu ocazia licitației și ca atare, rectificarea constituie în fapt un nou transfert de proprietate, care nu intră în prevederile art. 22 al. 23 din legea timbrului.

Contra acestei deciziuni reclamanta a făcut prezențul recurs ca să se scoată din vigoare decizia primei instanțe și să se ordone rectificarea cărței funduare, conform celor arătate mai sus.

Reclamanta și-a motivat recursul, pe greșita interpretare a dispozițiilor art. 22 al. 23, legea timbrului, care prevede că sunt scutite de taxa timbrului și impozitului proporțional, actele de procedură îndeplinite în cazurile de corectări din oficiu a unei acțiuni s'au sentințe, în care s'au săvârșit erori materiale sau omisiuni.

Că din sentința No. C. 280/1928, a judecătoriei Recița, s'a constatat în mod definitiv că s'a făcut în procedura de licitație o eroare și că acum oficiul cărței funduare nu-i îndrituit să revizuiască legalitatea sentinței

Tribunalul:

Asupra motivelor de recurs, invocate de reclamantă, conform celor predate mai sus, și dezvoltate în petițiunea de recurs;

Având în vedere că dispozițiile art. 22 al. 23, din legea timbrului prevede scutirea de taxa timbrului și impozitului proporțional la actele de procedură, relativ la corectări, rectificări sau completări de erori materiale sau omisiuni din acțiuni și sentințe, când aceste operațiuni urmează să se facă din oficiu;

Considerând că prin acte de procedură se înțelege acele acte sau formalități, prevăzute în legea de procedură civilă, ca: decizii de citare, citațiuni, dovezi de înmânare, procese verbale de constatări și depozițiuni; decizii, sentințe, comunicări de acte și hotărâri, etc, adică toate acele acte legale, ce constată faptele de activitate legală, necesare pentru administrarea justiției;

Că prin dispozițiile art. 22 al. 23, din legea timbrului s'a înțeles să se scutească atari acte de procedură, ce eventual ar fi impuse la taxe de timbru sau impozite fiscale, când trebuie să se îndrepte erorile materiale, din acțiuni sau sentințe, din oficiu;

Având în vedere că, potrivit art. 407, 408 și 409, procedura civilă transilvană, din oficiu se pot îndrepta numai erorile comise de autoritatea judecătorească iar nu și de părți și aceasta numai în procedura de corijare a sentințelor, iar nu și de rectificare — cum e cazul în speță — sau completare a lor;

Având în vedere că, din expunerea de mai sus a stărei de fapt, să constată că eroarea sau omisiunea s'a comis de soțul reclamantei, prin faptul că nu s'a prezentat la licitație și în numele reclamantei;

Că în speță nu este în discuție scutirea de taxe sau impozit fiscal a unui act de procedură, ci a actului juridic conținut în sentința de sub No. C. 280/1928, prin care se stabilește dreptul de proprietate pretins de reclamantă, prin recunoașterea soțului ei, ca pârât, care recunoaștere are caracterul unui contract relativ la o transferare de bunuri; ca atare dispozițiile art. 22 al. 23, din legea timbrului nu are aplicare în speță și motivul invocat de reclamantă este neîntemeiat.

În ce privește soluția adoptată de prima instanță în dispozitivul deciziei sale, a trebuit menținută și

pentru motivul că pentru starea de fapt, din speță, legea timbrului are dispozițiuni categorice și concludente în cauză, în textul art. 40 care prevede că: în caz când vinderea-cumpărarea unui imobil la o licitație publică s'a făcut pe socoteala altuia, prin mandat nedeclarat la efectuarea ei, dacă adjudecatarul nu va depune mandatul în forma prescrisă de lege, înaintea instanței competente, conform legiurilor locale în vigoare, până în momentul închiderii licitației, declarația ulterioară făcută va fi considerată ca o nouă transferare de bunuri și supusă la plata unui nou impozit proporțional după prețul cuprins în actul sau ordonanța de adjudecare.

Considerând dar că acest text de lege corespunde cu starea de fapt din cauză, în faptul că soțul reclamantei a participat la licitație ca mandat nedeclarat, până în momentul închiderii licitației, pentru cumpărarea a jumătate parte din imobil pe numele reclamantei, declarația sa ulterioară — fie ca act sub semnătură privată, act autentic, notarial public sau recunoaștere judiciară, stabilită prin sentință judecătorească, căci legea fiscală nu prevede sub ce formă trebuie făcută aceasta declarație — constituie o nouă transferare de bunuri;

Pentru aceste motive recursul s'a găsit neîntemeiat și respins ca atare, confirmându-se decizia primei instanțe.

Infectarea pacientei în urma provocării avortului de către moașă. Moartea pacientei trebuie calificată, potrivit art. 291 c. p. transilv. ca omucidere pricinuită prin neglijența profesională a aceluia care a pricinuit-o; iar nu, conf. art. 301, 304, și 306 c. p. transilv. ca leziune corporală, cauzatoare de moarte, săvârșită față de o femeie gravidă; căci în această ultimă calificare lipsește elementul intențional penal de a vătăma corpul sau sănătatea cui-va.

Sentința No. P. 5975/1929, din 5 Martie 1928, a Tribunalului Oravița, redactată de d. Traian Manolescu, judecător la acest tribunal.

Motivare:

În ceea ce privește teza parchetului tribunalului Oravița că faptul ce-i impută acuzatei are a fi calificat conform art. 285 al. II. c. p. combinat cu art. 301, 304, 306 c. p.

Tribunalul:

Având în vedere avortul provocat de acuzată din lăcomie de câștig cu consimțământul pacientei, gravidă în afară de căsătorie și în urma avortării victima a încetat din viață din cauza unei peritonite purulente și sepsis universală în urma infecțiunii uterului, cu un instrument murdar.

Având în vedere că din această stare de fapt rezultă, în primul rând, crima provocării de avort din lăcomie de câștig, cu consimțământul femeii gravide,

prevăzut de art. 285 al. II. c. p., iar în ce privește faptul morții victimei constituie delictul de omucidere datorită neglijenței profesionale; prevăzut de art. 291 c. p. iar nu leziuni cauzatoare de moarte, prevăzut de art. 301 c. p. și calificat de art. 306 c. p. cum susține parchetul tribunalului Oravița.

Având în vedere că infracțiunea se compune din două elemente: elementul intențional, dolos sau culpabil și elementul material.

Considerând că'n speță actul material îl formează manoperile abortive — introducerea sondei și masajul abdominal cu intențiunea doloasă a acuzatei de a obține avortul — ceia ce a și avut loc prin expulzarea foetusului; ast-fel prima infracțiune a acuzatei este crima provocării de avort prevăzută de art. 285 al. II. c. p.

Având în vedere că din actul medico-legal, în concluziuni, să arată că moartea victimei este datorită unei peritonite purulente și sepsis universală, determinată de o infecțiune a uterului, provenită dela ovarul stâng, produsă de introducerea unui instrument murdar, care instrument a fost introdus în scopul de a provoca avortul.

Având în vedere că acuzata în realitate a introdus în uter o sondă de 30 cm. lungime în scopul provocării avortului și deci aceasta sondă-instrument, care se arată în actul medico-legal, a fost murdar, nedesinfectat;

Având în vedere că prin acest procedeu acuzata în calitate de moașă, știind că atunci când se examinează uterul, în materie de graviditate, se cere antiseptia cea mai riguroasă, totuși din o neglijență grosieră în profesia sa de moașă, nu a desinfectat sonda și deci fiind murdară a dat naștere în organismul victimei la o infecție ce a determinat peritonita purulentă, pricinuind moartea victimei și înas emenea împrejurări i-s'a imputat acuzatei, pe baza elementul intențional al provocării de avort, și actele de neglijență, cari au depășit intențiunea, cauzând moartea victimei.

Având în vedere că de și legiuitorul în art. 285 c. p. n'a prevăzut ipoteza avortului urmat de moarte, după cum a făcut în art. 286 c. p. relativ la avortul fără consimțământul femeii gravide, cu consecințe mortale; de aci nu se poate trage concluzia că legiuitorului i-a scăpat din vedere acest lucru, nici intențiunea de a nu pedepsi acest fapt a parte ei, acest lucru trebuie privit în sensul, că legiuitorul a voit să se ia în considerare fie-care rezultat ca o infracțiune de sine stătătoare.

Având în vedere că avortul are la bază dolul față de foetus, iar faptul de a fi introdus în uter o sondă care din neglijență profesională a acuzatei, ca moașă, nu a desinfectat-o, dând naștere infecțiunii cauzând moartea victimei; aceasta constituie culpa în ceia ce privește viața femeii, baza delictului de omucidere.

Având în vedere că potrivit art. 301 c. p. acela care cu intenție vatămă corpul cui-va, fără gând de a

ucide, producând leziuni ce se vindecă peste 20 zile, constituie crima de leziuni corporale grave și dacă aceasta cauzează moarte au a se califica conform art. 306 c. p.

Având în vedere că, a califica fapta cui-va de crima de leziuni corporale grave, se cere a fi avut intențiunea delictuoasă de a vătăma, ca această intențiune trebuie să reiasă din diferite împrejurări: o ceartă violentă, neînțelegeri, ură, dușmănie ivite între autor și victimă; să fie deci un mobil care se determine pe autor la comiterea infracțiunii.

Având în vedere că'n speță se constată în fapt că pacienta s'a dus la acuzată să-i provoace avortul; că până atunci acuza nici n'a cunoscut pe victimă și că'n asemenea împrejurări n'a putut fi vorba de raporturi de dușmănie, cearta, neînțelegeri între dânsle și numai atunci s'ar putea spune, când s'ar fi putut dovedi, că din o pornire violentă, dușmănoasă a acuzatei contra victimei, cauza morții acesteia este datorită intențiunii delictuoasă a acuzatei de a fi vătămat corpul victimei, ceia ce în cazul de față nu s'a dovedit așa ceva.

Că astfel fiind, acuzata n'a arătat de cât o neglijență în profesia sa de moașă prin aceea că n'a desinfectat sonda, ceea ce a produs infecția, urmând moartea victimei și deci pe lângă crima de provocare de avort s'a făcut culpabilă și de delictul de omucidere prevăzut de art. 291 c. p. și pentru acest motiv a înălțat teza acuzării că faptul inculpatei are a se califica pe lângă art. 285 al. II. c. p. și cu aceea arătată în art. 301, 304 și 306 c. p.

I. Recunoașterea soțului a dreptului de proprietate pe jumătate celui l'alt soț, asupra imobilului cumpărat în timpul căsătoriei, nu este un act de donație, ci o recunoaștere a dreptului co-achizițional.

II. Dreptul de co-achiziție nu se perde prin ingratitude sau indignitate: căci acest drept ia naștere dela lege.

III. În cazul unui testament reciproc între soți, dacă unul din soți își revoacă unilateral testamentul și dispozițiunile reciproce ale celui l'alt, își pierd efectul.

Sentința No. C 5925/1924, din 17 Decembrie 1924, a judecătoriei Bocșa-Montauă, redactată de dl. Petre D. Vasilescu, șeful judecător și confirmată de tribunalul. Lugoj, prin sentința Ca. 2534/9/1925, din 12 Iunie 1925

Motivare:

Reclamanta prin acțiunea de sub No. 5925/1924 a chemat în judecată pe soțul său, pentru a se rezilia donațiunea încheiată cu acuzata la 19 Mai 1921 și a obliga pe părât să tolereze ca porțiunea lui din imobilul donat să se întabuleze cu drept de proprietate în favoarea ei.

Murind reclamanta, succesorii ei legali reclamantii I și II, au continuat acest proces, fiind imputernicit primul și prin testamentul făcut de susnumita la 6

Iunie 1924, să poarte proces pentru dobândirea averii donate.

Pârâtul a cerut respingerea acțiunii, susținând că imobilul din proces este averea coachizițională și pentru că reclamanta a decedat dânsul ca soț a făcut acțiune reconvențională, cerând dreptul de proprietate și pe porțiunea reclamantei de coachizițiune și tot deodată și pe baza contractului de sub No. 1786/1921 c. f. A cerut și posesia întregului imobil și a negat toate alegațiunile reclamantei.

Reclamantii au negat alegațiunile pârâtului și au susținut că averea din proces nu formează coachiziție fiind avere liniară și în afară de aceasta și pe baza testamentului din 6 Iunie 1924 nu i-se cuvine pârâtului, care la rândul său prin procesul de sub No. 6288/1924 a intentat proces în contra reclamantului I și II și contra soției acestuia din urmă, ca următori legali ai def. reclamante pentru a-i recunoaște dreptul la succesiune susamintitei asupra mobilelor arătate în acțiune și a-i preda posesiunea lor, că i-se cuvine lui pe baza unui contract de moștenire dresat în forma notarială și anexat la dosar.

Reclamantii au cerut respingerea acțiunii cu cheltueli de judecată, negând că pârâtul ar avea testament valabil în favoarea sa și au susținut că îndreptățit la succesiune este numai reclamantul II și că pârâtul nu poate moșteni după soția sa, devenind nedemn pentru că în timpul boalei defunctei a trăit în concubinaj.

Reclamantii au negat excepțiunile pârâtului. S'a ordonat conexarea dosarului 6288/1924 la prezentul dosar, pentru că între aceste cauze este o strânsă legătură și este între aceiași persoane.

S'a admis părților în dovedirea alegațiunilor lor proba cu martori, jurământul recl. I și anexarea dosarului No. 1786/1923 c. f. apoi pârâtul a anexat la dosar extrasul de cununie, cel de moarte al defunctei, o adeverință, și niște concluziuni scrise.

Din probele mai sus arătate judecătoria costată și stabilește în fapt următoarele: pârâtul s'a căsătorit cu reclamanta defunctă, la 24 Aprilie 1912.

În decursul căsătoriei, prin anul 1913, s'a cumpărat imobilul din proces de către pârât dela Schim Ecaterina, fără a se face contract cu vânzarea, așa afirmă acesta și de abia în anul 1917 reclamanta def. în lipsa soțului a făcut contract cu vânzătoarea, înregistrându-se dreptul de proprietate sub No. 2848/1917 c. f. pe numele ei; întorcându-se din captivitate pârâtul și luând-o la răspundere pe soția sa despre acest fapt, aceasta i-a recunoscut dreptul asupra jumătății din imobil, înaintea notarului public, făcând ambii dispozițiuni testamentare reciproc. La 6 Iunie a. c. reclamanta def. a făcut un testament scris, prin care a testat averea sa nemișcătoare fratelui său, reclamantul I, adică jumătatea ei din imobilul din proces, cu obligații de a o susține, iar în

caz de proces a imputernicit pe sus numitul să poarte proces pentru redobândirea averii date pârâtului. La 23 Iunie 1923 reclamanta def. a intentat acțiune pentru revocarea donațiunei făcute soțului său, iar la 30 Iunie a. c. dânsa a decedat fără a lăsa descendenți.

Se mai constată că susnumita s'a bolnăvit și că soțul său n'a îngrijit-o, ci din contră a șicanat-o și din acest motiv susnumita i-a spus să plece din casa lor, mutându-se la văd. Ecaterina Faricea, care la crescut pe dânsul, însă nu a fost mama sa. În timpul cât a stat la aceasta a adus o femeie, cu care a trăit în concubinaj și cu care trăește și azi.

La două săptămâni după ce s'a mutat pârâtul, soția sa a decedat. Aceasta fiind starea faptică judecătoria urmează a examina temeinicia proceselor intentate.

În ceiace privește acțiunea de sub No. 5925/1924, din probele mai sus arătate reese că imobilul din proces s'a câștigat din soții conjugali, pârâtul și defuncta reclamantă sub durata căsătorii lor, căci afirmațiunea reclamantilor că această avere ar fi liniară nu a dovedit cu nici o probă legală. Potrivit normei de drept material toată averea câștigată de soții conjugali sub durata conviețuirii conjugale este avere coachizițională, din care fiecărui soț i-se cuvine jumătate fără considerare că imobilul s'a transcris numai în favoarea unui soț sau altuia sau unul din soț n'a dat nimica din prețul de cumpărare.

Potrivit concluziilor scrise depuse la dosar de pârât, reese că defuncta de mai sus, în absența soțului său care era în captivitate, a făcut cu vânzătoarea imobilului din proces, contractul pe numele său înregistrându-se în favoarea ei dreptul de proprietate sub No. 2848/1917 c. f. și întorcându-se din captivitatea și luând-o la răspundere, aceasta sub No. 1786/1921 c. f. i-a recunoscut susnumitului dreptul său asupra jumătății imobilului din proces prin contract în formă notarială; în consecință din aceasta recunoaștere reese că contractul făcut la notarul public nu este un contract de donațiune ci o declarațiune de recunoaștere din partea def. reclamante a dreptului coachizițional al pârâtului, adică asupra jumătății imobilului din proces, respective a părții donate.

Considerând că în sistemul instituțiunei de coachiziție nu se aplică nici ingratitudea, nici indignitatea, prin urmare soțul conjugal, care s'a făcut ingrat sau nedemn nu-și perde dreptul de coachizițiune de până atunci, întru cât dreptul de coachiziție îl are dela lege.

Pentru aceste motive judecătoria a respins acțiunea de sub No. 2925/1924.

În ceiace privește acțiunea reconvențională formulată de pârât.

Având în vedere că document notarial anexat la dosar cuprinde recunoașterea dreptului coachizițional al pârâtului sub forma donațiunii deghizate, precum și un testament comun reciproc al soților susnumiți.

Considerând că potrivit normelor civile, aci în vigoare, până sunt în viață ambi soți, fiecare poate revoca unilateral toate dispozițiunile sale din testamentul reciproc, și în acest caz și dispozițiunile reciproce ale celuilalt soț își pierd efectul.

Considerând că în speță defuncta reclamantă, prin testamentul din 6 Iunie 1924, anexat sub litera X, testament care întrunește toate formele legale, și-a revocat dispozițiunea testamentară cuprinsă în documentul public menționat mai sus, și în atare caz și dispozițiunea reciprocă a soțului ei și-a pierdut efectul, testând averea ei nemișcătoare, adică jumătate din imobilul coachizițional fratelui ei, reclamantul I, pe care la autorizat să poarte în numele său procesul de sub No. 5925/1924.

Considerând că în speța de față succesiunea conjugală n'are loc deși soții conjugali n'au decedenti, pentru că defuncta și-a revocat, în mod valabil dispozițiunea testamentară menționată în documentul notarial anexat la dosar și prin testament valabil a testat partea ei din avere, reclamantului I, pe baza căruia i-se cuvine acestuia porțiunea def. reclamantei din averea coachizițională; pentru aceste motive judecătoria a respins acțiunea reconvențională.

Legea Matrimonială No. XXXI din 1894, art. 163, 166 și 168. Acțiunea pentru întreținere de copil nu poate fi intentată în contra tatălui natural, atât timp cât căsătoria între mama copilului și soțul ei legitim subsistă, iar legitimitatea copilului, care este trecut în registrele stării civile ca născut legitim din părinții căsătoriți legalmente, nu este contestată de soțul legitim al mamei copilului.

Sentița de sub No. C. 1257/1927-2 a judecătoriei rurale Moldova-Nouă, pronunțată și redactată de Eugen Chiovschi, judecător la această judecătorie.

Motivare:

Prin acțiunea consemnată în procesul verbal dresat de aceasta judecătorie, în ziua de 12 Martie 1927, reclamanta a dat în judecată pe pârâtul să fie obligat la plata pensiunii alimentare de opt sute lei lunar pe seama fetei ilegiteime cu numele E, care a fost procreată în urma coabitării, ce a avut pârâtul cu reclamanta.

Având în vedere că în ședință din 16 Februarie 1928, după ce reclamanta și-a susținut acțiunea, pârâtul a contestat în totul acțiunea și a susținut că, copilul, pe care reclamanta pretinde că l-a procreat dânsul, este înscris în actele stării civile cu numele bărbatului mamei sale, anume I. Ț., cu care reclamanta este cununată legitim și care a și procreiat acel copil, iar reclamanta în replică a susținut că deși este cununată legitim cu susnumitul soț al său și de care nu este divorțată, dar cu acesta dânsa nu trăește timp de zece ani, de când n'a avut cu el nici legături trupești, așa că ea nu poate pretinde dela bărbatul său întreținerea fiind conștientă, că acel copil nu este procreația soțului său, ci a pârâtului.

Având în vedere, că, din extrasul din registrul stării civile pentru nașteri din comuna Moldova-Nouă, cu data de 6 Februarie 1928, reiese că fata E. este născută la 9 Iunie 1925 din părinții săi legitimi, Ț. I. și reclamantă, iar din extrasul din registrul stării civile pentru căsătoriți, tot din comuna Moldova-Nouă, cu data de 15 Februarie 1928, reiese că reclamanta este legitim căsătorită cu numitul Ț. I.

Că reclamanta în acțiunea sa, deși arată, că a avut un copil ilegitim cu pârâtul, aceasta însă n'a putut dovedi, deoarece din extrasul de naștere de mai sus, reiese tocmai contrariul, că acel copil este născut ca legitim din părinții săi legal căsătoriți, și deci tatăl său este obligat la întreținerea acestui copil conform art. 167 din leg. matr. No. XXXI. 1894.

Considerând că atât timp, cât neligimitatea copilului născut în timpul căsătoriei nu este stabilită prin sentița instanței competente, alt bărbat nu poate fi obligat la întreținerea și acțiunea nu se poate intenta pe bază că este tatăl natural; — și ca în acest sens sunt și jurisprudențele Curiei Maghiare No. 709. C. 1901 I. G. 21 de sub art. 166, No. 761. C. 1901 I. G. 554 și No. 762. G. 1904 G. 608 de sub art. 168 din leg. matr. No. XXXI. din 1894.

Că reclamanta susține ca dânsa nu trăește cu bărbatul său timp de zece ani, neavând de-atunci cu el relațiuni trupești, această nu poate fi luat în considerare atât timp cât soțul reclamantei nu a dezavuat copilul pe cale judecătorească, care dezavuare după dispozițiunile dreptului maghiar nu este legat de nici un termen, și deci reclamanta mai poate valorifica acest drept să fie obligat pârâtul la întreținerea copilului, în urma dovedirii coabitării și a procreării copilului de către pârât, însă abea după ce soțul reclamantei va stabili judecătorește nelegimitatea acestui copil.

Că astfel fiind, acțiunea de față este prematură și nefondată și ca atare urmează a fi respinsă.

I. Valabilitatea în fond a unui mandat cambial nu se poate contesta înaintea judecătoriei execuțională.

II. Actele de procedură ale agentului judecătoresc de execuțiune, trebuiesc atacate în 8 zile dela data comiterii lor; iar nu de când cel interesat a luat cunoștiință.

Decizia No. G. 6584/1927, din 14 Martie 1928, a judecătoriei mixte Oravița, redactată de d. consilier de curte, Iosif Virányi, șeful judecător.

Motivare:

Reclamantii au înaintat contestație cerând suspendarea licitației, publicată prin publicațiunea de licitație sub No. 805/1928, emisă de corpul portăreilor Oravița.

Reclamantii și-au bazat cererea pe următoarele motive:

1. Mandatul de plată cambial al tribunalului Oravița No. C. 895/1927 — în baza căruia s'a ordonat

execuția, — nu li s'a înmănat, căci adeverințele de înmănanare nu sunt semnate de ei;

2. execuția s'a efectuat în biroul notarial și deci contestatorii nefiind încunoștințați nici n'au putut afla despre sechestrare.

Judecătoria a găsit, că ambele motive sunt neîntemeiate, și anume:

1. Motivul prim nu are bază legală, pentru că potrivit dispozițiilor §-lui 35 din legea execuțională prin contestație se poate ataca numai procedurile ilegale, iregularitățile organului executiv, care a efectuat execuția; alte chestiuni însă — ca și în speță examinarea împrejurării, dacă hotărârea în urma căreia s'a ordonat execuția, a fost înmănată în regulă, sau că înmănanarea s'a făcut în mod ilegal, prin călcarea legii nu pot fi rezolvate în cadrele unei contestațiuni; (vezi Curtea de apel din Budapesta No. 61/1899 și 9706/1903.)

dealtfel clarificarea situației mandatelor de plată emise de tribunal, nu cade în competența judecătoriei, chemată pentru efectuarea execuției.

2. Motivul al doilea deasemenea este fără temei, pentru că conform §-lui 35 al legii execuționale contestațiile făcute de următor, urmărit, sau terțe persoane în drept, în contra actelor de procedură ale exmisului judecătoresc, trebuie înaintate în termen de 3 zile, socotite dela procedura gravaminată, fiind indiferent când a luat cunoștință cel interesat despre procedură,

de unde rezultă, că contestațiunile înaintate după acest termen caută a fi respinse ca tardive. Vezi decis. plen. No. 30 a curții de apel Győr:).

În speță execuția atacă s'a efectuat la 11 Aprilie 1927, iar contestația a intrat la judecătoria numai la 10 Martie 1928, adică aproape după un an; în consecință e cert, că contestația este tardivă.

Intabularea făcută din eroarea instanței successorale. Corectarea se poate face pe cale grațioasă. Acțiunea părții interesate la corectare este totuși justă, când în prealabil a căpătat convingere că partea favorizată prin eroare va face greutăți în procedura de corectare.

Sentința Nr. C. 5909/1927, din 1 Martie 1928, a judecătoriei mixte Oravița, redactată de d. consilier de curte, Iosif Virányi, șeful judecător.

Motivare:

Părțile sunt de acord, dealtfel din extractele cărților funduare — anexate la acțiune — reese, că în cărțile funduare Nr. 104, 141, 356, 618, 624, 628, 1073, 1106, 1158, 1159, 1160 1186 din comuna Comoriște s'a întabulat în favoarea părții dreptul vidual după decedatul ei soț.

Precum și că întabularea s'a făcut numai din eroarea instanței successorale, deoarece părâta în cursul procedurii successorale a renunțat expres la acest drept, fapt dealtfel documentat și prin conținutul dosarului Nr. G. 3977/1926.

În baza aceasta reclamanta a intentat proces pretinzând radierea dreptului vidual al părții; totodată

a mai susținut, că părâta a devenit și nedemnă, cecece s'a constatat în procesul Nr. C. 1524/1923.

În cursul procesului apoi reclamanta și-a redus acțiunea la cheltuelile de proces, deoarece părâta după înmănanarea acțiunii a exoperat radierea dreptului ei vidual direct la secția cărții funduare.

Părâta a cerut respingerea acțiunii pentru motivele că, nici odată n'a pretins dreptul vidual și deoarece întabularea s'a făcut numai din eroare, astfel că reclamanta prin o simplă cerere, adresată secției successorale, a putut să obțină radierea.

În întregirea afirmațiunilor și declarațiunilor părților, judecătoria trimite la procesele verbale redactate în cauză. (§-ul 401 din Pc.)

În fondul cauzei, văzând dosarul Nr. G. 3977/1926 judecătoria a găsit, că fără îndoială reclamanta a putut să facă o cerere către secția successorală și că judecătoria văzând eroarea strecurată în deciziunea de predare, ar fi ordonat și prin cale grațioasă, ca dreptul vidual al părții să fie radiat.

Față de aceasta este cert și faptul arătat de reclamantă, că și dânsa intenționând aranjarea chestiunii, fără proces a trimis părții să semneze, la început o cerere în scris redactată, apoi ulterior o declarațiune, — părâta însă a refuzat signarea acestora, fapte necontestate de părâta.

Astfel fiind și apreciind că reclamanta în vederea refuzului cu tot dreptul a putut să aibe îndoielei,

că în astfel de împrejurări reclamanta n'a mai fost obligată să încerce și o altă cale grațioasă, făcând din nou cheltuieli,

ci a putut să pretindă o oarecare siguranță, ca părâta ulterior să nu-i facă cumva greutăți, să ridice eventual pretențiuni, fie chiar netemeinice,

prin urmare judecătoria a conchis, că acțiunea dela început a fost justă și bine introdusă.

În consecință — și văzând că părâta după înmănanarea acțiunii, a satisfăcut cererii reclamantei, întrucât chiar părâta a exoperat radierea dreptului ei vidual, formal întabulat dar neexistent; cecece este echivalent cu pierderea procesului,

pentru aceste motive și considerente, judecătoria în virtutea §-lui 424 și 425 din pc. a obligat pe părâta la suportarea speselor de proces.

INFORMAȚIUNI

În urma înființării secției II la tribunalul Caraș, aceasta instanță s'a reconstituit dela 1 Aprilie a. c. în modul următor:

Secțiunea I. Dl. Scarlat Constantinescu, prim-președinte, d-nii: Lucian A. Ianculescu, Traian Manolescu, Gheorghe Th. Stroescu, judecători de ședință și dl Victor D. Ionescu, supleant.

Secțiunea II: Dl Octavian I. Tănăsescu, președinte, d-nii Ioan N. Popescu și Rudolf Handler, judecători de ședință, dl Ioan Popiștiu, judecător de instrucție și dl Gheorghe Filip, supleant.

Parchetul: Dl Marin I. Mihailescu, prim-procuror și dl Gheorghe Nicolaus, procuror.

Judecătoria Ocolului Oravița Secția Cf.

Nrul 181/1928 cf.

Extract din publicațiune de licitație

În urma cererei de executare făcută de următoarea Banca Centrală Bănățeană din Oravița contra urmăritului Pavel Gherga.

Judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Maidan circumscipția judecătoriai ocolului Oravița, cuprinse în cf. a comunei Maidan.

1. asupra unei jumătăți a imobilului No. top. 2469 cuprinsă în cartea funduară No. 64 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 5000 Lei.

2. asupra imobilelor întregi No. top. 946 și 2172 cuprinse în cartea funduară No. 64 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 45.000 Lei.

3. asupra imobilelor întregi No. cc 4 și 5 No. top. 168,419 cuprinse în aceeaș carte funduară în prețul de esclamare de 28.000 Lei.

4. asupra unei jumătăți a imobilului No. top. 908 cuprins tot în aceeaș carte funduară în prețul de esclamare de 12.000 Lei.

5. asupra imobilelor întregi No. top. 1043, 2184 și 2406 cuprinse în cartea funduară No. 64 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 70.000 Lei.

6. asupra imobilului întreg No. top. 1022 cuprinse în cartea funduară No. 64 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 10.000 Lei.

7. asupra imobilului întreg No. top. 2436/b cuprins în cartea funduară No. 64 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 60.000 Lei.

8. asupra imobilului întreg No. top. 2437 cuprins în cartea funduară No. 436 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 20.000 Lei.

9. asupra 2/3 părți din imobilul No. top. 2441 cuprins în cartea funduară No. 668 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 17.667 Lei.

10. asupra unei jumătăți a imobilului No. top. 2442 cuprins în cartea funduară No. 744 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 15.000 Lei.

11. asupra imobilelor întregi No. cc 133 No. top. 144 și 907 cuprinse în cartea funduară No. 129 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 65.000 Lei.

12. asupra unei jumătăți a imobilului No. top. 2469 cuprins în cartea funduară No. 129 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 2000 Lei.

13. asupra imobilului întreg No. top. 1829 cuprins în cartea funduară No. 129 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 6000 Lei.

14. asupra imobilului întreg No. top. 1:0 cuprins în cartea funduară No. 129 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 4000 Lei.

15. asupra imobilelor întregi No. top. 990/b și 2304/b cuprinse în cartea funduară No. 129 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 16.000 Lei.

16. asupra imobilului întreg No. top. 1833 cuprins în cartea funduară No. 129 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 4000 Lei.

17. asupra imobilului întreg No. top. 1906/a cuprins în cartea funduară No. 129 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 4000 Lei.

18. asupra unei jumătăți a imobilului No. top. 2455 cuprins în cartea funduară No. 690 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 12.000 Lei.

19. asupra unei jumătăți a imobilelor No. cc 129 No. top. 157, 2445, 2456, 2434, 2359, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2438, 2439 cuprins în cartea funduară No. 1481 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 253.560 Lei.

20. asupra 4/20 părți din imobilul No. top. 1135 cuprins în cartea funduară No. 366 a comunei Maidan în prețul de esclamare de 1000 Lei.

Pentru încasarea creanței de 25.000 Lei, capital și accesorii. Licitațiunea se va ține în ziua de 29 Maiu 1928 ora 14 la casa comunală a comunei Maidan, imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic de cât două treimi din prețul de strigare. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 20% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efect de cauțiune socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908). Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25 XLL. 1908).

Data în Oravița, la 23 Ianuarie 1928.

Virányi, m. p.
cons. curt. de apel.

Pentru contabilitate:
dir. de cf.

Borsiczky m. p.

Tribunalul Oravița ca instanță a firmelor.

Nr. F. Soc. 15/2/1927.

În baza cererei adresată acestui tribunal de către firma „Vărădiana“ societate pe acțiuni reprezentată prin Stefan Drăgulescu și Paul Nica pentru înregistrarea firmei în registrul firmelor sociale dela acest tribunal și radierea ei dela tribunalul Lugoj unde este înscrisă în camera de consiliu s'a adus următoarea:

DECIZIUNE:

IN NUMELE LEGEI:

Tribunalul ia act că firma „Vărădiana“ societate pe acțiuni a fost înscrisă în registrele comerciale ale tribunalului Lugoj încă dela 31 August 1922 sub Nr. 388 Vol. IV. pag. 161 și în baza cererei făcute:

Ordonă înregistrarea în registrul firmelor sociale dela acest tribunal a firmei „Vărădiana“ societate pe acțiuni cu sediul în comuna Vărădia, cu un capital de 220.000 lei împărțit în 2200 acțiuni a câte 100 lei (coroane) pe o durată nelimitată.

Obiectul societății este operațiunile bancare.

Consiliul de administrație se compune din următorii membrii: Stefan Drăgulescu, Paul Nica, Sima Branca, Victor Branca, Romulus R. Stoica și Iova Branca.

Semnătura valabilă a firmei se va face aplicându-se antetul firmei apoi semnarea directorului executiv sau a doi membrii din direcțiune, sau a unui membru al direcțiunii și un funcționar autorizat.

Publicațiunile societății se vor face înir'o gazetă românească din localitate, iar bilanțul se va publica în „Monitorul Oficial“ și în „Corespondența Economică“.

Insărcinează cu înscrierea în registrul respectiv grefierul firmelor care va aduce la cunoștința petiționarei și va stăruii pentru publicarea prezentei deciziuni în „Corespondența Economică“ dela Ministerul Comerțului și în revista „Carașul Juridic“ în care scop petiționara este invitată ca în termen de zece zile să depună taxele de publicare.

O copie după prezenta deciziune se va înainta Tribunalului Lugoj pentru radierea firmei.

Această firmă s'a înscris în registrul firmelor sociale dela acest tribunal sub Nr. 11 din 6 Martie 1928 Vol. I. pag. 29.

Oravița, la 6 Martie 1928.

Președinte, ss. *Oct. Tănăsescu.*

Grefier, ss. *Gh. Bălăcescu.*

Tribunalul Oravița ca instanță a firmelor.

No. F. Soc. 13/2/1926.

In baza cererii adresată acestui tribunal de către firma „Victoria“ societate comercială anonimă, reprezentată prin Dr. Enric Spärger avocat din Oravița pentru înregistrarea firmei și radierea ei dela Tribunalul

Lugoj unde este înscrisă, în camera de consiliu s'a adus următoarea :

DECIZIUNE:

IN NUMELE LEGEI:

Tribunalul ia act că firma „Victoria“ Societate comercială anonimă a fost înscrisă în registrele comerciale ale Tribunalului Lugoj încă dela 22 Mai 1923 sub Nr. 411 Vol. IV. pag. 192 și în baza cerereri făcute :

Ordonă înregistrarea în registrul firmelor sociale dela acest tribunal a firmei „Victoria societate comercială anonimă înființată conform statutelor primite de adunarea constituantă dela 25 Octombrie 1921, cu sediul în Oravița ; obiectul întreprinderii este comercializarea mărfurilor de tot felul, primirea mărfurilor în comision.

Durata nelimitată.

Capitalul societar este 2.000.000 lei divizați în 2000 de acțiuni à câte una mie lei valoarea nominală fiecare.

Consiliul de administrație este compus din Carol Berger, Pavel Belgrader, Stefan Belgrader, Dr. Isidor Baumann și Ioan Petry.

Semnătura valabilă a firmei se face în mod colectiv de directorul executiv cu câte un membru al consiliului de administrație sau cu un procurist al societății, eventual o semnează în mod colectiv doi membri din consiliul de administrație, în acest mod s'au depus semnăturile la dosar.

Publicațiunile societății se fac într'un ziar din localitate iar bilanțul se va publica în Monitorul Oficial.

Insărcinează cu înscrierea în registrul respectiv grefierul firmelor care va aduce la cunoștința petiționarei și va stăruii pentru publicarea prezentei deciziuni în „Corespondența Economică“ dela Ministerul Comerțului și în revista „Carașul Juridic“, în care scop petiționara este invitată ca în termen de zece zile să depună taxele pentru publicare.

O copie după prezenta deciziune se va înainta Tribunalului Lugoj pentru radierea firmei.

Oravița, la 30 Martie 1928.

Președinte, ss. *Oct. Tănăsescu.*

Grefier, ss. *Gh. I. Bălăcescu.*

Această firmă s'a înscris în registrul firmelor sociale sub No. 13 din 30 Martie 1928 Vol. I. pag. 31

Grefier, *Gh. I. Bălăcescu.*